

Lluís-Anton Baulenas guanya la primera edició del Premi Santa Eulàlia de novel·la de Barcelona amb *Seré el teu mirall*.

Una història a la Barcelona del 2003 en què dos homes (i també la ciutat mateixa) intenten redimir els pecats del seu passat.

Lluís-Anton Baulenas s'ha imposat entre els cinquanta-cinc participants a la primera edició del Premi Santa Eulàlia de novel·la de Barcelona. Un jurat format per Francesco Ardolino, Lúcia Ramis, Enric H. March, Jordi González i Alba Cayón ha atorgat el guardó per unanimitat a l'autor de *Seré el teu mirall*, que va concórrer al premi sota pseudònim.

El Premi Santa Eulàlia està dotat amb 25.000€, amb l'impuls de l'editorial Comanegra i Àfora Focus Edicions, i es converteix en **un dels premis més importants del país**.

Seré el teu mirall narra la peripècia de **Jaume Pedrol**, un professor de literatura retirat que acaba treballant per atzar en una immobiliària fantasma. Al darrere d'aquesta empresa s'hi amaga una organització mafiosa, i el Jaume es veurà embolicat en les dèries d'uns personatges que actuen sobre la ciutat com si estiguessin per sobre del bé i del mal. La novel·la es **publicarà aquest 1 de març** a la col·lecció «Narratives» de Comanegra.

Preu: 20,90€ · Format: 14x21 (rústica)
Pàgines: 360 · ISBN: 978-84-19590-20-6

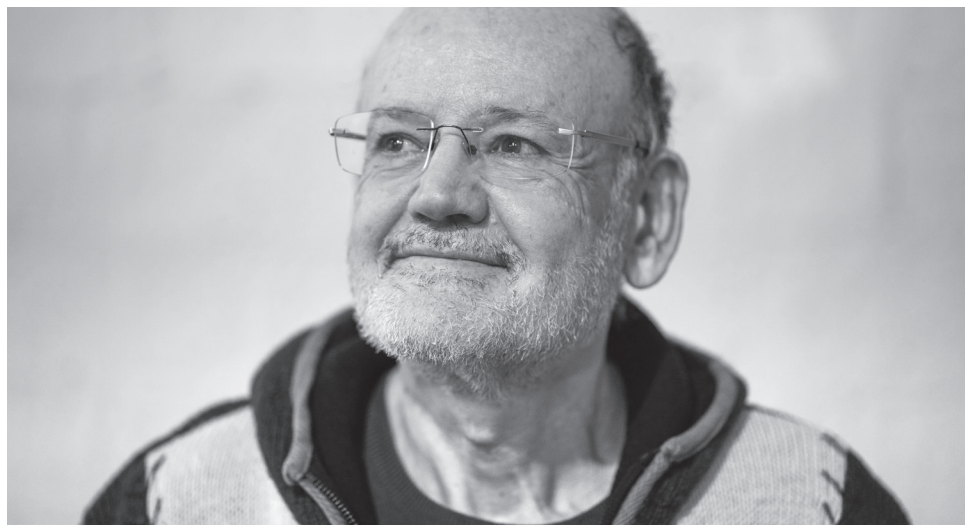
Per a qualsevol petició contacteu amb:
Neus Chordà - neus@neuschorda.com
Aida Chavarria - comunicacio@comanegra.com

Lluís-Anton Baulenas és **un dels autors més importants de la novel·la catalana contemporània**. Ho demostren, per exemple, **la dotzena de premis** que ha guanyat (entre els quals el Sant Jordi, el Crítica Serra d'Or, el Ramon Llull o el Prudenci Bertrana), i que hagi estat **traduït a una dotzena de llengües**. De les seves novel·les se n'han fet **pel·lícules d'èxit i obres de teatre**. És dramaturg, crític literari i traductor d'autors com **Ray Bradbury, Truman Capote, George Orwell i Lawrence Durrell**, entre molts altres. El seu estil s'ha caracteritzat sempre per una traça especial en la construcció dels personatges, el ritme i el marc històric. **I Barcelona ha estat sempre el seu paisatge de referència**.

Entre els temes de ciutat que destaquen en la trama de *Seré el teu mirall* n'hi ha un que brilla per damunt de tots: **les remunes** que afecten molts edificis històrics de

Barcelona, especialment de l'Eixample i, de manera molt cridanera, sobre alguns **edificis modernistes**. El protagonista de la novel·la ha de barallar-se amb el caprici d'un **arquitecte milionari amb mala consciència**: durant el franquisme va dissenyar-ne una colla, de remunes, i avui **vol comprar-les i tirar-les a terra**.

El context de la novel·la és el d'una **Barcelona amb «síndrome d'abstinència» de grans esdeveniments**, a la qual ja li queden lluny les Olimpíades i s'empeca el **Fòrum de les Cultures**. El 2003 la ciutat vivia immersa en la bombolla immobiliària i un procés de transformació urbanística decisiu, i durant aquell any s'hi van celebrar **dues eleccions crucials**: les municipals, que va revalidar Joan Clos, i les catalanes, que van donar com a resultat el pacte del primer Tripartit. **Un moment que avui ja podem llegir amb prou perspectiva històrica**.

Il·lustració de coberta i postal d'Adrià Marquès

En el veredicte dels membres del jurat hi destaquen cinc punts pels quals *Seré el teu mirall* és la guanyadora per unanimitat del primer Premi Santa Eulàlia. En paraules seves, són:

- La descripció de les vicissituds, dins una Barcelona postolímpica i a les portes del Fòrum de les Cultures, d'un **protagonista ambigu**, que provoca alternativament rebuig i compassió, corrupte però fins a un cert punt: un representant ideal de la societat urbana del nou mil·lenni;
- La visió d'un escenari urbà relativament limitat, gairebé teatral, però examinat fins als detalls més insignificants, i el plantejament de **debats històrics de ciutat**, com el de les remuntes, perfectament integrats en la peripècia dels protagonistes;
- La construcció d'una novel·la amb **picades d'ull al gènere negre** més dur, *hardboiled*, mitigat amb lleugera ironia, com si els personatges sabessin sempre el punt exacte on aturar-se per no convertir-se en uns estereotips o uns titelles;
- Les raons dels mateixos personatges, que no sempre es limiten a la cobdícia, sinó que deixen espai per altres interessos tot demostrant la **complexitat humana en tots els seus vessants** i evitant una categorització simplista en bons i dolents;
- L'extraordinària capacitat de l'autor per crear un **llenguatge realista i alhora perfectament creïble** en els estrats de població urbana de classes i cultures diferents.